

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 9P/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614202541
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Dudzíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4614202541.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Helenou Dudzíkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti X. a to: T., nar. XX.XX.XXXX a T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. G. XXX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Slávik a partneri, s.r.o. Topoľčany, Nám. M.R.Štefánika 3 a T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. G. XXX, o určenie výživného, takto

rozhodol:

Súd z v e r u j e maloleté deti X. a to: T., nar. XX.XX.XXXX a T., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, s účinnosťou od 01.01.2013 do 23.07.2014.

Súd u r č u j e vyživovaciu povinnosť otca na maloletého T. v sume 27,- eur a maloletú T. v sume 27,- eur mesačne za obdobie od 01.01.2013 do 23.07.2014 .

Zameškané výživné za obdobie od 01.01.2013 do 23.07.2014 na maloletého T. v celkovej sume 513,- eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 10,- eur a maloletú T. v celkovej sume 513,- eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 10,- eur, u oboch spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok a exekúcie.

odôvodnenie:

Právny zástupca matky maloletých detí podal návrh na určenie výživného so spätnou účinnosťou nakoľko otec maloletých detí sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti asi pred 4 rokmi, od tejto doby o deti nejaví záujem, nestretáva sa s nimi a viac ako 3 roky neplatí výživné. Matka maloletých detí je nezamestnaná, obe maloleté deti sú permanentne choré, žiadny zamestnávateľ netoleroval jej časté absencie, z uvedeného dôvodu nemá žiadny príjem. Uviedla, že ich manželstvo bolo rozvedené, obe maloleté deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti a otcovi bolo určené výživné na maloletého T. v sume 80,- eur a na maloletú T. v sume 70,- eur.

Otec s návrhom nesúhlasil a uviedol, že nie je pravdou, že by neprispieval na maloleté deti, pretože matka maloletých detí nikdy nepracovala, dával jej mesačne rôzne sumy, či už 80,- eur, 100,- eur, 150,- eur, ako i 200,- eur. Okrem toho platil pôžičku na bývanie, ako aj inkaso a od určitého obdobia, kedy mu nabehli exekučné konania a boli mu prevádzané zrážky zo mzdy a prispieval len stravnými lístkami . I v súčasnej dobe prispieva na výživu maloletých detí stravnými lístkami v sume 70,- eur a hotovosťou v sume od 20,- eur do 80,- eur.

Kolíznym opatrovníkom doporučil návrhu matky vyhovieť.

Právny zástupca matky maloletých detí uvádzal v záverečnom stanovisku, že matka maloletých detí je ochotná a v záujme skončenia konania akceptovať taký kompromis, že by sa zohľadnilo výživné v

minimálnej zákonnej výške za dobu od 01.01.2013 do 23.07.2014, kedy bolo právoplatné rozhodnutie o rozvođe manželstva, keď otec maloletých detí sám uviedol, že si neplnil vyživovaciu povinnosť odvtedy ako mu začali exekúcie. Prvá exekúcia sa začala proti nemu v r.2006 a v r.2013 bolo vedených minimálne 7 exekúcií.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, Ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu: rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 odsek 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania, výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania , ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 odsek 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 odsek 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, pripojením dokladov zamestnávateľa otca, pripojením spisu 11P/87/2014 a 4C/39/2014 a zistil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 11P/87/2014 zo dňa 24.06.2014 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a maloleté deti pochádzajúce z manželstva a to syn T., nar. XX.XX.XXXX a T. , nar. XX.XX.XXXX pre čas po rozvođe boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého T. mesačne sumou 80,- eur a maloletej T. sumou 70,- eur mesačne.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 23.07.2014.

Matka maloletých detí bola vedená ako uchádzačka o zamestnanie od 18.12.2012 do 11.07.2013 a v súčasnej dobe je naďalej bez zamestnania a nemá žiadny príjem. Býva spolu s maloletými deťmi u svojich rodičov, ktorým na domácnosť neprispieva a otec maloletých detí každý mesiac jej dáva stravné lístky a platí náklady súvisiace s návštevou materskej školy.

Otec maloletých detí je zamestnaný s priemerným čistým zárobkom v sume 767,67 eur v r.2013 a v r.2014 jeho čistý príjem predstavoval 765,49 eur. Zo mzdy otca maloletých detí sú vykonávané exekučné zrážky v sume okolo 300,- eur mesačne. Okrem toho má stále otvorenú živnosť a pokiaľ nie je

zamestnaný uvedenú živnosť prevádzkuje a vykonáva doručovanie zásielok. Za r. 2012 podal daňové priznanie, podľa ktorého jeho príjem predstavoval 10.498,41 eur, základ dane bol 11.711,62 eur a z toho daň 840,20 eur, ktorá bola znížená o daňový bonus 341,70 eur. Podľa daňového priznania za r.2013 mal otec príjem zo živnosti vo výške 7.379,53 eur a výdavky predstavovali 7.404,16 eur. Podľa správy Sociálnej poisťovne, ako i Všeobecnej zdravotnej poisťovne otec maloletých detí má pohľadávky voči týmto poisťovniam.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal z to, že návrh matky je čiastočne opodstatnený. Matka maloletých detí podala návrh 25.03.2014 a žiadala určiť výživné od 01.04.2011. Z prevedeného dokazovania mal súd za to, že v období r.2011-2012 otec svojím spôsobom podľa svojich schopností prispieval na výživu maloletých detí. V tomto období najmä v r.2012 boli vedené 3 exekučné konania, avšak od r.2013 boli vedené 3 exekučné konania, v r.2014 boli vedené 3 exekučné konania v r.2015 sú zatiaľ vedené 3 exekučné konania. Súd určil vyživovaciu povinnosť otca na obe maloleté deti s účinnosťou od 01.01.2013 a to v minimálnej výške t.j. na každé dieťa v sume 27,- eur do 23.07.2014, t.j. do právoplatnosti konania o rozvode manželstva. Súčasne súd určil výšku zameškaného výživného na každé dieťa v sume 513,- eur (27,- x 19), ktoré povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- eur, spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 - 3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.